

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 138 คน เป็นนักเรียนชาย 68 คน นักเรียนหญิง 70 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงและดัดแปลงแก้ไขมาจากแบบสอบถามของ ละมัยภรณ์ (2537) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา สถานศึกษาและผลการเรียนในระดับประถมศึกษา ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดา

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 50 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านเหตุผลส่วนตัว	จำนวน 10 ข้อ
2) ด้านสถาบัน	จำนวน 10 ข้อ
3) ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ	จำนวน 10 ข้อ
4) ด้านบุคลากร	จำนวน 10 ข้อ
5) ด้านการเรียนการสอน	จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ชนิด 3 ระดับ

เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน

ในการตอบแบบสอบถามนั้น จะมีเกณฑ์ในการให้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามดังนี้

น้อย	มีค่าเท่ากับ 1	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 2	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ 3	คะแนน

การแปลค่าคะแนน

พิจารณาจากการนำค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) มาเทียบเกณฑ์ช่วงพิสัยของตัวกลางเลขคณิต (Best, 1977) ดังนี้

ค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) ระหว่าง 1.00 - 1.66 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจต่ำ

ค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) ระหว่าง 1.67 - 2.33 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจปานกลาง

ค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) ระหว่าง 2.34 - 3.00 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจสูง

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.3.1) ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ตลอดจนแนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักเรียน

3.3.2) ศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ของละมัยภรณ์ (2537)

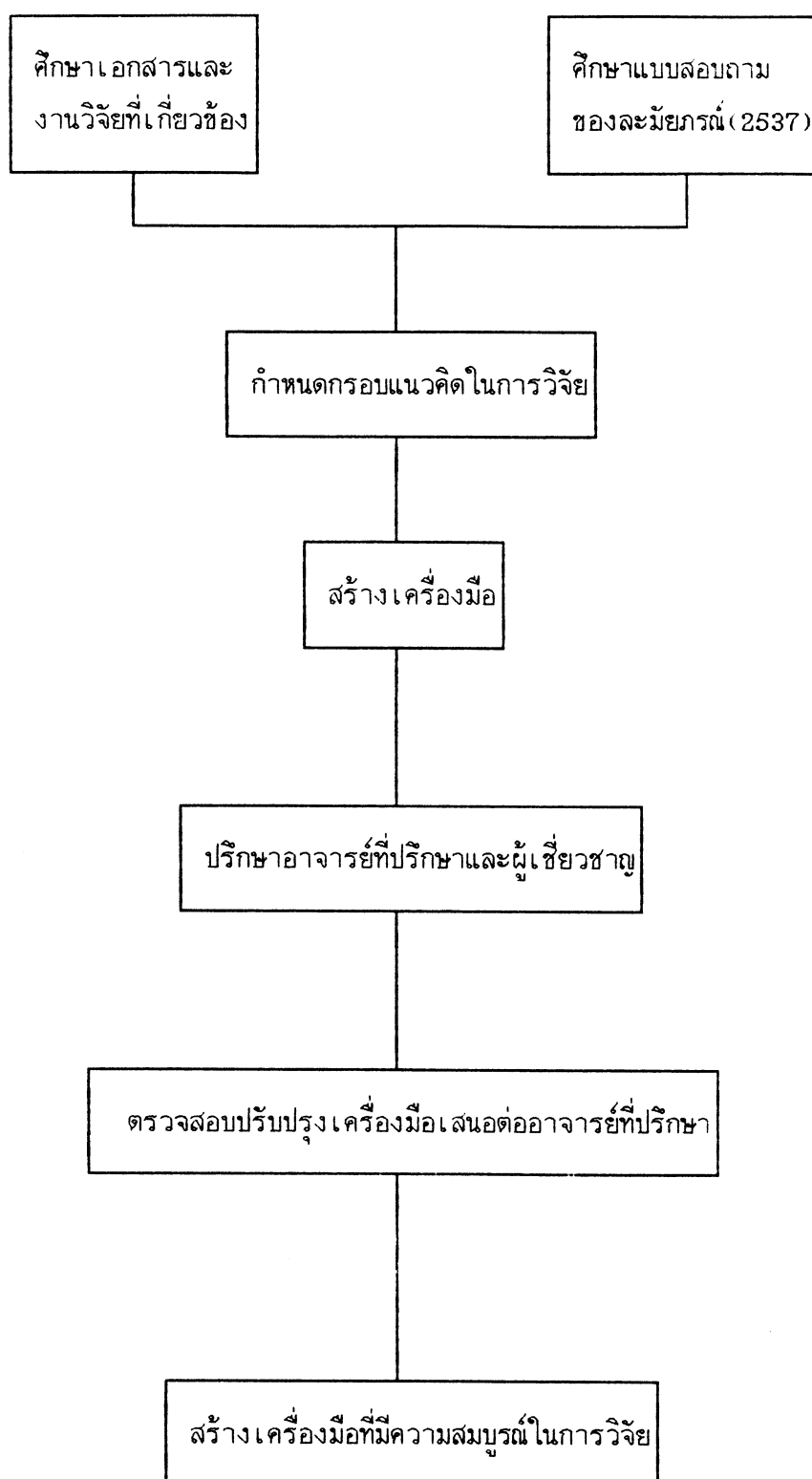
3.3.3) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.3.4) นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 3.3.1, 3.3.2, และ 3.3.3 มาปรับปรุงดัดแปลงแก้ไข สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขเพื่อร่างแบบสอบถาม

3.3.5) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ด้านภาษาและด้านอื่น ๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นควรเสนอแนะ

3.3.6) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยแก้ไขสำนวนภาษาและความครอบคลุมของข้อรายการแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

3.3.7) ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

ภาพที่ 6 แสดงขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยหาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านคือ รศ.ดร.นิตย์ บุษงามงคล ผศ.พนดล มีไชโย และอาจารย์ธัญญา บุปผเวส ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาความถูกต้อง ครอบคลุมของข้อรายการ เพื่อนำมาปรับปรุงให้เหมาะสม

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1) นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2) นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล

3.4.3) คัดเลือกข้อมูลที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยคำนวณหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ ดังนี้

3.5.1) หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าตัวกลางเลขคณิต (Arithmetics mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.5.2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test)